

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Головний редактор:

Ігор Геруш — ректор закладу вищої освіти Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Володимир Ходоровський — к.мед.н., доцент, проректор із науково-педагогічної роботи;

Сергій Сажин — к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу із сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення;

Віталій Смандич — к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, доцент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб;

Людмила Хлуновська — к.мед.н., доцент кафедри педіатрії та медичної генетики;

Валерія Андрієць — викладач коледжу Буковинського державного медичного університету, кафедра суспільних наук та українознавства;

Віталіна Сокорська — провідний фахівець навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Віталій Поточняк — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Василь Бондар — фахівець II категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Едуард Зуб — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих учених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М 42 Медична симуляція — погляд у майбутнє (для лікарів, науковців та молодих учених): наук.-практ. конф. з міжнар. участю.

Чернівці, 20–21.02.2025 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. — 292с.

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Буковинський державний медичний університет, 2025

Перевагою симуляційного навчання є планування клінічних сценаріїв на основі освітніх потреб та рівня складності клінічних завдань. Кожен із молодих спеціалістів має можливість відпрацьовувати один і той же сценарій без ризику для пацієнта. Постійна практика дає можливість досягнути впевненого виконання послідовності дій та дотримання алгоритмів надання допомоги. Лікарі-інтерни отримують негайний зворотній зв'язок після клінічних сценаріїв, коли проводиться розбір помилок та підведення підсумків.

Висновки. Симуляційне навчання в процесі підготовки лікарів-інтернів є надзвичайно цінним і важливим інструментом для здобуття практичних навиків різної складності, які є необхідними в професійному становленні молодих спеціалістів, та дають змогу якісно підвищити знання, компетентність та впевненість.

Список використаних джерел:

1. Al-Elq AH. Simulation-based medical teaching and learning. J Family Community Med. 2010 Jan;17(1):35–40. doi: 10.4103/1319–1683.68787. PMID: 22022669; PMCID: PMC3195067.
2. Isaza-Restrepo A, Gómez MT, Cifuentes G, Argüello A. The virtual patient as a learning tool: a mixed quantitative qualitative study. BMC Med Educ. 2018 Dec 6;18(1):297. doi: 10.1186/s12909–018–1395–8. PMID: 30522478; PMCID: PMC6282259.
3. Datta R, Upadhyay K, Jaideep C. Simulation and its role in medical education. Med J Armed Forces India. 2012 Apr;68(2):167–72. doi: 10.1016/S0377–1237(12)60040–9. Epub 2012 Apr 21. PMID: 24623932; PMCID: PMC3862660.

ЕТИЧНІ АСПЕКТИ В СИМУЛЯЦІЙНІЙ МЕДИЦИНІ

Лар-Смандич О.В., Каланча А.В.

*Комунальна установа «Чернівецький обласний центр служби крові»,
м. Чернівці*

Вступ. Симуляційна медицина відіграє ключову роль у підготовці майбутніх лікарів, надаючи можливість відпрацьовувати практичні навички в безпечному середовищі. Завдяки розвитку технологій сучасні симуляції

досягають високого рівня реалістичності, що покращує якість навчання. Проте це також породжує низку етичних викликів: наскільки морально виправдані надмірно стресові сценарії, де межа між ефективним навчанням і потенційною психологічною шкодою для студентів, як правильно залучати реальних пацієнтів та біологічні матеріали до освітнього процесу. З огляду на це, необхідно знайти баланс між реалістичністю симуляційного навчання та гуманністю, забезпечуючи ефективність підготовки майбутніх медиків без шкоди для їхнього емоційного стану та етичних норм.

Актуальність. Симуляційна медицина є невід'ємною частиною підготовки медичних фахівців, даючи можливість без ризику для пацієнтів відпрацьовувати складні клінічні навички. Завдяки розвитку технологій рівень реалістичності таких симуляцій значно зріс, що сприяє ефективному навчанню.

Мета. Метою дослідження є аналіз етичних аспектів симуляційної медицини, зокрема, пошук оптимального балансу між реалістичністю симуляцій та гуманним ставленням.

Основна частина. Симуляційна медицина стала невід'ємною частиною сучасної підготовки медичних фахівців, забезпечуючи безпечне середовище для відпрацювання практичних навичок. Однак, зі зростанням рівня реалістичності симуляцій виникають серйозні етичні питання, які потребують уваги. У своїй практиці я неодноразово стикалась із ситуаціями, коли баланс між реалістичністю та гуманністю ставав ключовим аспектом успішного навчання. Одним із найважливіших елементів симуляційної медицини є створення умов, максимально наближених до реальних. Наприклад, симуляції критичних станів пацієнтів, таких як зупинка серця або масивна кровотеча, дають змогу студентам відчути тиск і відповідальність, які супроводжують подібні ситуації в реальному житті. Однак, під час таких симуляцій, на мою думку, студенти відчувають сильний емоційний стрес. Особливо, коли симуляція включає елементи, що імітують смерть пацієнта або його страждання. У таких випадках важливо не лише досягти реалістичності, але й забезпечити психологічну підтримку учасникам. Ще одним важливим аспектом є використання акторів або манекенів, які імітують пацієнтів. Хоча це дає змогу досягти високого рівня реалістичності, іноді це може викликати етичні дилеми. Наприклад, у симуляціях, де актори імітують біль або страх, студенти можуть відчувати себе некомфортно через відчуття «обману» або через те, що їхні дії можуть завдати «болю» пацієнту. У таких випадках важливо наголошувати, що мета симуляції — навчання, а не заподіяння шкоди. Також варто звернути увагу на етичні аспекти,

пов'язані з використанням технологій, таких як віртуальна реальність (VR). Хоча VR дає змогу створити високо реалістичні сценарії без прямого впливу на учасників, важливо пам'ятати, що емоційний вплив таких симуляцій може бути дуже сильним.

Висновок. Симуляційна медицина є потужним інструментом для підготовки майбутніх медиків, даючи змогу їм відпрацьовувати навички в безпечному та контрольованому середовищі. Однак, зі зростанням рівня реалістичності симуляцій виникають серйозні етичні питання, які потребують уваги. Мій досвід роботи в цій сфері підтверджує, що баланс між реалістичністю та гуманністю є ключовим для ефективного навчання. Надто високий рівень реалізму може викликати емоційний стрес, почуття провини або навіть психологічну травму в студентів, особливо в сценаріях, що імітують критичні стани або смерть пацієнта. Тому важливо не лише досягати максимальної реалістичності, але й забезпечувати психологічну підтримку учасників. На основі мого досвіду можна зробити висновок, що симуляційна медицина має будуватися на принципах етики, поваги до особистості та психологічної підтримки. Це включає обов'язкове обговорення емоційних реакцій після симуляцій, надання можливості учасникам висловлювати свої почуття та впровадження механізмів психологічної допомоги. Лише за таких умов симуляційна медицина зможе залишатися ефективним інструментом навчання, не завдаючи шкоди психологічному здоров'ю майбутніх медиків.

Список використаної літератури:

- 1) Gaba, D. M. (2004). The future vision of simulation in health care. *Quality and Safety in Health Care*, 13(suppl 1), i2-i10.
- 2) Nestel, D., & Bearman, M. (2015). Simulated patient methodology: Theory, evidence and practice. *John Wiley & Sons*.
- 3) Beauchamp, T. L., & Childress, J. F. (2019). Principles of biomedical ethics. *Oxford University Press*.

МОТИВАЦІЙНІ ПРОГРАМИ ПРИ НАВЧАННІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Лоскутова Т.О.

Дніпровський державний медичний університет, м. Дніпро

Вступ. Академічна успішність здобувачів вищої медичної освіти є важливим чинником як їх особистого професійного становлення, так і загального підвищення ефективності системи охорони здоров'я. Протягом